

DJKT•

DIVADLO J. K. TYLA V PLZNI

*Tři scény
plné emocí*

3/2026

DIVADELNÍ REVUE *DJKT*

OPERA | ČINOHRA | MUZIKÁL | BALET

Najdete uvnitř

OBSAH

- 4 ROZHOVOR S ROMANEM ZARZYCKÝM
A MARTINEM OTAVOU
- 6 ČINOHRA
- 16 OPERA
- 22 BALET
- 28 MUZIKÁL
- 34 AKTUALITY

KONTAKTY

Ředitelství

Palackého nám. 30, 301 00 Plzeň

tel. +420 378 038 049

Obchodní útvar

Prodej vstupenek, předplatného a hromadné objednávky

Smetanovy sady 16, 301 00 Plzeň

tel. +420 378 038 185, 378 038 444

predplatne@djkt.eu

Denní pokladna

Smetanovy sady 16, 301 00 Plzeň

Po–Pá: 10.00–18.00

tel. +420 378 038 190

vstupenky@djkt.eu

Divadelní pokladny

(hodinu před začátkem představení)

Velké divadlo, Smetanovy sady 16, 301 00 Plzeň

tel. +420 378 038 128

Nová scéna, Palackého nám. 30, 301 00 Plzeň

tel. +420 378 038 059

Malá scéna, Palackého nám. 30, 301 00 Plzeň

tel. +420 378 038 439

Marketingový útvar

Palackého nám. 30, 301 00 Plzeň

tel. +420 378 038 180

DIVADELNÍ REVUE DJKT

vychází 4× ročně

MK ČR E 14075

Vydává: Divadlo Josefa Kajetána Tyla,

příspěvková organizace,

Palackého nám. 2971/30, 301 00 Plzeň – za podpory MK ČR

a Plzeňského kraje

IČ 00078051

Ředitel DJKT: doc. MgA. Martin Otava, Ph.D.

Zřizovatel DJKT: statutární město Plzeň

Odpovědná redaktorka: Bc. Martina Drbušková

Grafické zpracování: Michal Světlík

Foto: Irena Štěrbová, Archiv DJKT, Martina Root, Martin Pecuch,

Martin J. Polák, Alexandre Katsapov a Mario Bakuš

(The Queens)

Vizuály činohry: Jaroslav Mašek

Sazba: Miroslav Herejk

Tisk: Typos, tiskařské závody, s.r.o.

3/2026 vychází 1. září 2026.

Uzávěrka 11. června 2026.

Změna programu vyhrazena.

„Soucit, morálka, lidskost a jejich limity v hraničních situacích. To zkoumá inscenace Divadla J. K. Tyla *Dogville* v režii Natálie Deákové. Ačkoli se jedná o adaptaci slavného provokativního snímku Larse von Triera, inscenace film nikterak nekopíruje a nabízí vlastní a komplexní pojetí tématu. [...] I přes krutost tématu, pravdivost a hloubku je to inscenace krásná – výtvarně, hudebně, herecky. Vše do sebe zapadá. *Dogville* se tak stává inscenací, na kterou diváci rádi přijdou znovu nebo na ni budou přinejlepším dlouho vzpomínat.“

Michaela Svobodová, DIVADELNÍ NOVINY, 23. dubna 2026

Vážení diváci, milí předplatitelé, začátek nové sezóny patří v divadle k nejkrásnějším okamžikům roku. Po letních měsících se znovu rozsvítí jeviště, otevrou opony a naše divadlo opět ožije příběhy, hudbou, tancem i emocemi. Právě teď před námi stojí deset měsíců plných výzev, radosti z tvorby a především společných setkání s vámi. Už nyní se nemohu dočkat, až je společně prožijeme.

Než se však naplno ponoříme do nové sezóny, dovolte mi krátké ohlédnutí. Jubilejní desátý ročník Noci s operou proměnil Amfiteátr Lochotín v místo výjimečné divadelní události. Muzikál *Mamma Mia!* si během tří večerů užilo více než 22 tisíc diváků a jejich nadšení bylo pro nás tou největší odměnou. Děkuji všem, kteří byli u toho a společně s námi vytvořili atmosféru, na niž budeme ještě dlouho vzpomínat.

V nadcházející sezóně pro vás připravíme jedenáct premiér, z nichž hned pět bude premiérami světovými či českými. Světové premiéry nabídnou opera *Falkenštejn* Zdeňka Lukáše a dva baletní tituly – životopisný titul *Anna Pavlova* a taneční adaptace slavného Orwellova románu *1984*. Českou premiéru budou mít činohry *V dobrém i ve zlém* a *Koho miluje má duše*. Mám radost, že vedle klasických děl dáváme prostor také nové tvorbě, která vzniká přímo pro dnešního diváka a rozšiřuje český divadelní repertoár.

Novou sezónu otevrou dvě silné premiéry – Pucciniho nestárnoucí *Bohéma* a strhující činoherní titul *Hrdina Západu*. A pokud chcete být u všech výjimečných okamžiků, srdečně vás zvú k pořízení předplatného. Nabízí nejen výhodnější vstupenky, ale otevírá dveře k dalším a dalším příběhům. Stačí vstoupit.

Milí diváci, těším se na každé setkání s vámi. Ať je nová sezóna plná inspirace, silných emocí i radosti z živého divadla.

Martin Otava
ředitel DJKT

Milé publikum, každá příležitost promluvit k vám je pro tvůrce výjimečným a radostným okamžikem. Tentokrát o to víc, že k vám jako umělecký šéf činohry promlouvám poprvé – a k tomu na začátku sezóny, která je naší první společnou. I v této sezóně vám chceme nabídnout lákavé a kvalitní tituly ve špičkovém hereckém provedení: z klasiky to bude *Hrdina Západu* J. M. Syngea, nejkouzelnější hra J. K. Tyla *Strakonický dudák* a největší příběh o lásce *Romeo a Julie* Williama Shakespeara. Nebudou chybět ani výjimečná díla současné dramatiky: britská konverzační komedie Richarda Beana *V dobrém i ve zlém* a izraelské drama Itai Segala *Koho miluje má duše*. Vaši pozornosti doporučuji nevšední setkání s českou poezií v novém cyklu *Souznění*. A chystáme také četná setkání mimo divadlo, například ve Schované kavárně!

Už nyní se rozbíhají přípravy na uvedení drsné irské komedie *Hrdina Západu*, která nesmlouvavě zkoumá, proč si jako společnost vytváříme celebrity a idoly. Téměř sto dvacet let starý příběh vypráví o odvěké potřebě obdivovat a „zbožšťovat“ – dnešními slovy také „lajkovat“ – lidí, jejichž hrdinství je především výtvoem našich vlastních tužeb. V hlavní roli Christyho Mahona, vystrašeného žvanila, z něhož se nečekaně stane hrdina, se představí nový člen souboru Matěj Převrátíl, jehož hlas možná znáte z rozhlasových her nebo českého dabingu.

A ještě malé ohlédnutí za minulou sezónou a nakouknutí do sezóny příští. Rozloučili jsme se s úspěšnou detektivkou *Go Back for Murder* Agathy Christie. Hercule Poirot nás ale neopustí. Na podzim příštího roku se bude muset vypořádat s mimořádně složitým případem. Můžete hádat, o který případ se jedná. V průběhu sezóny spustíme malý detektivní kvíz, se kterým můžete vyhrát vstupenky na premiéru

A nakonec to nejdůležitější: veliký dík za vaši diváckou přízeň! Přeji vám i nám inspirativní sezónu a těším se na setkání s vámi v hledišti, foyer i mimo divadlo.

Štěpán Pácl
šéf činohry

DIVADLO JOSEFA KAJETÁNA TYLA UVÁDÍ PREMIÉRY 2026/2027

Velké divadlo (VD) | Nová scéna (NS) | Malá scéna (MS)

Tři scény plné emocí...

OPERA

Bohéma Giacomo Puccini	17. 10. VD
Falkenštejn Zdeněk Lukáš SP	30. 1. VD
Tajné manželství Domenico Cimarosa	10. 4. VD
Boris Godunov Modest Petrovič Musorgskij	12. 6. NS

Rekviem v katedrále jediné uvedení!	1. 11. katedrála sv. Bartoloměje
Steinway Gala jediné uvedení!	13. 3. NS
Trubadúr Giuseppe Verdi	25. 6. Amfiteátr Lochotín
<i>v rámci projektu Noc s operou</i>	

ČINOHRA

Hrdina Západu John Millington Synge	31. 10. MS
Strakonický dudák Josef Kajetán Tyl	12. 12. VD
V dobrém i ve zlém Richard Bean ČP	6. 3. VD
Koho miluje má duše Itai Segal ČP	20. 3. MS
Romeo a Julie William Shakespeare	22. 5. VD

MUZIKÁL

Muzikantská pohádka	9. 1. MS
Dalibor Barta / Václav Barta st. OP	

Jsmé (nejen) muzikál! koncert	19. 9. VD
<i>reprízy pouze 20. 9. ve Velkém divadle a 19. 12. na Nové scéně</i>	

INTRO '26	14. a 15. 5. MS
<i>soutěž nových, původních, dosud neuvedených muzikálů</i>	

BALET

Anna Pavlova Jiří Pokorný SP	14. 11. VD
Vyhoďme ho z kola ven	13. 2. MS
Dustín Klein / Simon Lovermann OP	
1984 Anna Vít / Oliver Ostermann SP	24. 4. NS

Baletní inspirace 06	22. a 23. 5. MS
<i>tanečníci v rolích choreografů</i>	
Balet Gala 2027 jediné uvedení!	28. 5. VD
<i>večer vrcholného tanečního umění s českými a mezinárodními hvězdami</i>	

OP – obnovená premiéra | ČP – česká premiéra | SP – světová premiéra

Kulturní **Plzeň**

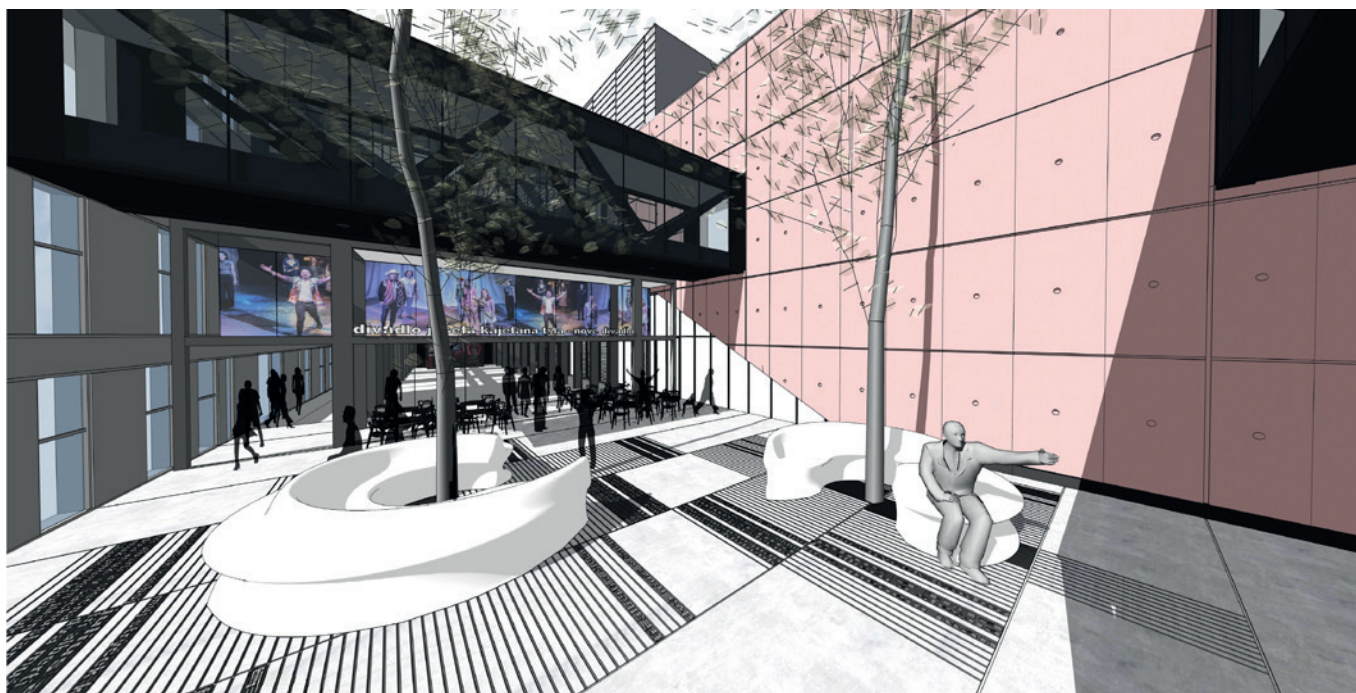
Ministerstvo
kultury

PLZEŇSKÝ KRAJ

Vydalo Divadlo J. K. Tyla, příspěvková organizace, zřizovatel město Plzeň, za finanční podpory MK ČR a Plzeňského kraje.

Nové divadlo čeká další etapa.

Atrium se spojí s velkou modernizací technologií

vizualizace atria Nového divadla

Nové divadlo slouží Plzni a jejím divákům dvanáct let. Přestože patří k nejmladším divadelním budovám v České republice, jeho technologie mají omezenou životnost a postupně se blíží doba jejich zásadní obnovy. Právě proto vznikla z iniciativy primátora města Plzně Romana Zarzyckého myšlenka spojit několik připravovaných investic do jednoho koordinovaného celku tak, aby stavební úpravy co nejméně zatížily provoz samotného divadla. Součástí má být také dlouho připravované atrium, které mimo jiné zajistí komfortnější bezbariérový přístup do spodní části hlediště Nové scény.

O samotném atriu, důvodech, proč se jeho realizace posouvá, i tom, co všechno Nové divadlo v příštích letech čeká, hovoří **primátor města Plzně Roman Zarzycký a ředitel Divadla Josefa Kajetána Tyla Martin Otava**.

Martin Otava: O řešení komfortnějšího a zejména bezbariérového přístupu do spodních řad hlediště naší Nové scény jsem usiloval od svého nástupu do funkce. Proto jsem velmi uvítal, že současné vedení města si tuto myšlenku vzalo za svou a do projektu se pustilo.

Roman Zarzycký: Prověřovali jsme více možností, například využití stávajícího nouzového východu nebo průchodů podél budovy, ale ukázaly se jako technicky i provozně velmi komplikované. Rozhodli jsme se pro vybudování atria, které nepřinese jen nový bezbariérový vstup, ale také nový multifunkční prostor pro výstavy, menší koncerty, setkávání nebo další

doprovodné programy a může sloužit i dalším organizacím města Plzně a veřejnosti. Nyní se bavíme o optimálním počtu míst pro lidi na invalidním vozíku, protože díky informacím z této komunity víme, že jich nutně nemusí být tolik, s kolika počítal původní návrh. Tím bychom se vyhnuli nutnosti výrazně zasáhnout do divácky atraktivní 4. a 5. řady. I v tomto případě tedy hledáme řešení, které bude komfortní a funkční pro návštěvníky s omezenou pohyblivostí a současně co nejšetrnější k provozu a uspořádání Nové scény.

Martin Otava: Pane primátore, a proč se jeho stavba nyní odkládá?

Roman Zarzycký: Především je důležité říct, že se výstavba atria neruší. Naopak, považuji ho za důležitou součást dalšího rozvoje Nového divadla. V současné době řešíme další investice, které budovu v nejbližších letech čekají, proto jsem došel k závěru, že by nebylo rozumné realizovat je odděleně. Navrhuji spojení stavby atria s modernizací divadelních technologií.

Martin Otava: Myšlenku sloučení těchto investic kvituji. Nové divadlo bylo otevřeno v září 2014 a velká část jeho technologického vybavení byla plánována s životností přibližně patnáct let. Dostáváme se proto do období, kdy musíme velmi konkrétně připravovat jeho obnovu. Technologie jsou dnes naštěstí díky pravidelnému servisu a péči našeho technického personálu ve velmi dobrém stavu, ale jejich životnost nelze prodlužovat neomezeně.

Roman Zarzycký: A právě proto je potřeba začít včas. U investice tohoto rozsahu nechceme řešit situaci až ve chvíli, kdy něco přestane fungovat. Město musí mít dostatek času na výběrová řízení, projektovou přípravu, veřejné zakázky i financování.

Celkově se bavíme o investicích, které budou v řádech sta milionů korun. To už je objem, který vyžaduje velmi přesnou koordinaci.

Martin Otava: Ano, samotná výměna technologií bude pro divadlo provozně velmi náročná, ale koordinace i s výstavbou atria nám dává prostor s velkým předstihem plánovat repertoár, premiéry, využití ostatních scén i práci zaměstnanců v době realizace. Čím přesnější harmonogram budeme mít, tím menší dopad bude mít celá akce na diváky.

Roman Zarzycký: Klíčová proto bude příprava v roce 2027. Na ní budou společně pracovat odborníci divadla, města, Obytné zóny Sylván, projektanti a specialisté na jednotlivé technologie. Chci, aby všechny projekty vznikaly ve vzájemné souvislosti.

Roman Zarzycký, Martin Otava

U takto velké investice může dobrá příprava znamenat nejen úsporu peněz, ale i výrazně menší riziko komplikací při realizaci.

Martin Otava: Z našeho pohledu je velmi důležité, že se dnes na Nové divadlo nedíváme jen jako na soubor jednotlivých technických problémů, ale jako na jeden celek.

Roman Zarzycký: Přesně tak. A pokud budeme do Nového divadla v takovém rozsahu investovat, nechceme zapomenout ani na jeho okolí. Nabízí se úprava před divadelními budovami, aby lépe navazovala na proměnu blízkých Sadů Pětatřicátníků a vznikl zde příjemnější veřejný prostor. Do příprav chceme zahrnout také témata, jako je fotovoltaika nebo hospodaření s dešťovou vodou. Mým cílem je, aby výsledkem nebyla jen opravená technologie, ale modernější a lépe fungující Nové divadlo jako celek.

Martin Otava: Dá se tedy říct, že odklad atria ve skutečnosti otevírá cestu k širšímu řešení?

Roman Zarzycký: Přesně tak. Atrium se neruší. Jeho realizaci chceme spojit s dalšími potřebnými investicemi tak, aby město postupovalo hospodárně a divadlo nemuselo opakovaně omezovat provoz. Pro mě je prioritou připravit celý projekt tak, aby Nové divadlo mohlo bezpečně a spolehlivě sloužit Plzni další desítky let. Je ale třeba férově říct, že bude záležet na výsledku voleb i politické reprezentaci a vůli nových zastupitelů tuto myšlenku podpořit a schválit na ni potřebné finance.

Martin Otava: A pro nás je nejdůležitější, aby divák pocítil omezení co nejméně. Pokud se podaří vše dobře připravit, získáme technicky spolehlivější, přístupnější a komfortnější divadlo pro další generace.

S.K.U.P.A. ve Velkém!

Kabaretní jízda životem Josefa Skupy

Milan Šotek

Režie **Radovan Lipus**, dramaturgie **Dana Hlaváčová**, scéna **Marek Zákostelecký**, kostýmy **Tomáš Kypta**, hudba **Jan Matásek**, hudební nastudování **Albert Pechmann**, choreografie **Richard Ševčík**
Světová premiéra 16. května 2026 ve Velkém divadle

Marek Mikulášek, Michal Štěrba

Autor hry Milan Šotek nenapsal hru S.K.U.P.A. jako strohý životopis. Pro DJKT vytvořil text s prvky kabaretu a revue, který pracuje s písněmi i nadsázkou a zachycuje Skupovu komediantskou duši i statečnost v dramatických chvílích 20. století. Jednoho z nejvýznamnějších českých loutkářů představuje nejen jako duchovního otce Spejbla a Hurvínka, díky nimž je v našich srdcích živoucí i dnes, ale též jako člověka plného neuvěřitelné tvůrčí energie, imaginace a odvahy. Člověka, který se nenechal udolat dějinnými zvraty 20. století, který nejčernějšímu zlu čelil vždy humorem a ani v pokročilém věku neztratil chuť si hrát.

Kamila Šmejkalová, Martin Stránský, Michal Štěrba

Apolena Veldová

Michal Štěrba, Josef Nechutný, Apolena Veldová

Marek Mikulášek, Michal Štěrba, Jaroslav Matějka

HRDINA ZÁPADU

The Playboy of the Western World

John Millington Synge

Překlad **Martin Hliský**, režie **Adam Doležal**, dramaturgie **Klára Špičková**, scéna **Michaela Semotánová**, kostýmy **Agnieszka Pátá Oldak**, hudba **Petr Zeman**
Premiéra 31. října 2026 na Malé scéně

„Co to plácáte! Každý hned pozná, že je schopnej velkejch činů a přivést jima v úžas celej svět!“

Před sto devatenácti lety se začala psát jedna z nejkontroverznějších epizod irského divadla. 14. ledna roku 1907 Lady Gregoryová stroze sdělila Syngeovi: „Mám pocit, že se pouštíme do velkého boje... Nesmíme udělat žádnou chybu.“ V té době probíhaly zkoušky Syngeovy nové hry *The Playboy of the Western World* v Abbey Theatre. Divadlo předvíдалo potíže a bylo odhodláno jim čelit. O světové premiéře hry vypovídají dva telegramy (opět od Lady Gregoryové) básníku a dramatikovi W. B. Yeatsovi. První z nich odeslaný na konci prvního dějství: „Hra má velký úspěch.“ O dvě dějství později obdržel druhý: „Hra skončila předčasně v chaosu (při slově spodníčka).“ Bouřlivé nepokoje trvaly týden, Yeats se vrátil do Dublinu, aby se ujal obrany repríz. Lidé syčeli, pískali, troubili na trubky a předváděli záchvaty kašle. Yeats naléhavě vyzýval publikum, aby přestalo. Synge, jak napsal jeden z jeho přátel, „seděl nehybně během pantomimického představení své hry“, zatímco Irové křičeli: „Zabijte autora!“ Divadlo obložilo podlahy plstí, což jak řekl uznávaný herec W. C. Fay (představitel *Hrdiny Západu*, Christy Mahona), „znemožnilo rytmické dupání“. Podle dobové kritiky problémem nebyla ani tak hra samotná, jako její uvedení v divadle Abbey: „Národní divadlo nebylo založeno za účelem snížení sebeúcty Irska a vystavení jeho obyvatel posměchu celého světa.“

„Vzal jsem jenom rejč a pořádně ho bacil do lebky.“

Důvody, kterými hra provokovala tehdy, nezpůsobí ve 21. století v Plzni podobnou bouři. *Hrdina Západu* má už nejen v České republice za sebou bohatou inscenační tradici. Chvilé slávy venkovského chlapce, který se v cizí vesnici stane hrdinou, když se svěří, že zabil svého otce rejčem, je pozoruhodná jinou optikou. Kromě počáteční komiky a vynalézavého a barvitého jazyka, v němž slovy překladatele Martina Hliského „každá věta má svou vůni jako ořech nebo

John Millington Synge

jablko“, hra fascinujícím způsobem také rozbíjí komediální konvenci. Synge nás v ní totiž vede od uvolněného smíchu a zábavných absurdit až ke znepokojivému obrazu společnosti, které při konfrontaci s vlastními fabulacemi, pokrytectvím a směšností není odhodláno přijmout pravdu. Raději upřímnost označí za šílenost a nositele pravdy chce zlynčovat. Synge ale sám zamýšlel, aby se jeho hra odvíjela ve velkých protikladech.

„**Třebaže je zčásti zamýšlena jako extravagantní komedie, hodně věcí v ní – a ještě víc věcí za ní – je naprosto vážných.**“ (J. M. Synge)

A právě napětí mezi těmito dvěma póly zapříčinilo zmatek, bouři a nepochopení. Publikum v sále jako by se samo stalo vesničany ze hry. Šoky, které jim dějové peripetie servírovaly, vyústily pak v pocity přímé urážky národní cti.

Záměrně je proto neprozrazuji, aby si divák dějové zvraty a jejich ironickou vyváženost vychutnal naplno. Obecenstvo proměnlivost inscenace vycítilo, mätla jej, protože se nevešla do žánru prosté frašky. *Hrdina Západu* je totiž záhadná hra. Nicholas Grene ve své slavné studii *Přístupy k Hrdinovi Západu* tyto možné cesty režijního pojetí přesně definuje, stejně tak dramatickou stavbu hry a její vynikající strategii. Provokativní silou textu jsou pak nejen jazykové, ale i tragikomické obsahové kontrasty – v logice myšlení postav. Synge svým dílem vytyčil naprosto novátorskou a inspirující cestu. Později na ni navázali tvůrci, jako je Quentin Tarantino nebo Martin McDonagh.

Doba postfaktická a tragikomická

Dnešní doba mnoha efektních titulků, doba s typicky irskou (Irové, nechť mi, prosím, odpustí) zálibou ve chvástání, doba se sklony k idealizaci „silných řečí populistických siláků“, doba poptávky po zjednodušování a rychlých řešeních, doba „fejků vytvořených AI“, to vše velmi nahrává současnému českému publiku, aby si vytvářelo absurdní legendy ještě rychleji, než to v zapadlé hospodě na pobřeží západního Irska stihl Christy Mahon. Proto nás Synge po více než sto letech vyprovokoval k uvedení svého

vizionářského příběhu. Hru ale ničím neaktualizujeme, text je dostatečně výmluvný, takže ponecháváme jeho původní zasazení: do dobových peripetií chlapce, který se stává mužem a miláčkem žen nejdřív skrze krásné řeči domnělého chlapáckého činu, aby svá divoká dobrodružství završil ovládnutím nejen přelétavého davu, ale především drsné a nebezpečné reality. Chlapce, který se probudí i z iluze své první lásky a najde nakonec sám sebe. A to nikoliv skrze projekci v druhých, ale skrze procitnutí i z vlastních slov, jimiž sám sebe balamutil.

Klíč leží v samotném názvu hry. Martin Hliský ve své řeči zmiňuje jeho „nepřeložitelnost“. V českém překladu se totiž ztrácí mazlivě zvlněná zvukomalba slova „playboy“ a také jeho význam. V Syngeově době nevzbuzovalo představu zdatného milovníka nebo erotického časopisu, ale doslova „chlapce hry“.

Hrají **Matěj Převrátil, Eliška Vocelová, Zdeněk Hruška, Michal Štěrbá, Apolena Veldová, Matyáš Greif** a další

„Obsahuje dobro i zlo, pravdu i lež, slávu i ubohost. Christy Mahon je skvělý hrdina i ubohý šašek, básník i podvodník, blázen a komediant, který příliš spoléhá na slova a nakonec uvěří iluzím o sobě samém. Podvojnost i triumf Christyho Mahona však spočívá v tom, že právě tyto lži a iluze ho přivedou k opravdovému sebepoznání.“ (M. Hliský)

První překladatelé (např. do francouzštiny) hru překládali jako: *Komediant západního světa, Krasořečník západního světa, Balamutil západního světa*. Martin Hliský se přidržel zavedeného českého názvu, který u nás razil Karel Mušek (r. 1914), a přestože se od Syngeova originálu vzdaluje, jednu výhodu má: naznačuje nejen hrdinskou dimenzi Christyho Mahona, ale také ironickou protiváhu k hrdinství, v hovorovém obratu „ty jsi ale hrdina“. Slovo „hrdina“ tak vtipně zrcadlí sebe sama, a to i ve vývoji mnoha postav. „Western World“ pak v Syngeově době nebylo bráno jako odkaz na západní civilizaci, ale spíše na západní pobřeží Irska, kde se Synge během svých cest inspiroval skutečným příběhem (z Aranských ostrovů), v němž lidé ukrývali před četníky otcovraha. Zároveň také odkazuje na venkov, na marginální provincie s vlastními mýty a svěbytným myšlením, které ale Synge obdivoval, jehož jazyk odposlouchával, aby jej pak přetavil do výpovědi „o tragikomické společnosti našeho světa“.

Klára Špičková

Divadlo je svět, kde roste duševní svalstvo

Rozhovor s novým šéfem činohry Štěpánem Páclem

**Chodíte do divadla rád i jako divák? Co vás jako diváka
spolehlivě zaujme nebo otráví?**

Velice rád v divadle jako divák vypínám. A rád se nechávám unášet tím, co se přede mnou na jevišti otevírá. Protiví se mi divadlo ledabylé a nahodilé, které je jen nápodobou sebe sama, matným odleskem toho, čím by mohlo být. Naopak skutečná a upřímná touha vyprávět divadlem příběh stvoří inscenace, na které se nezapomíná. Tehdy se rád nechám vytrhnout ze spárů každodennosti a s chutí se s herci vydám na dobrodružnou plavbu světem, který svým uměním na jevišti vytvářejí.

Plzeňský soubor je pro žánr komedie
nadprůměrně disponovaný.

**Po výrazných zkušenostech z Prahy i Brna přicházíte do Plzně.
Co vás přesvědčilo, že právě Plzeň je teď správné místo pro
novou etapu?**

Plzeňské divadlo má vlastně charakter jakéhosi národního divadla. Má totiž – stejně jako Národní divadla v Praze, Brně a Ostravě – poskytovat obyvatelům svého města a svého kraje pestrost a rozmanitost divadelní produkce. Od té zábavné po závažnou a náročnou. Od dramaturgie tradiční po objevnou. Pro široké spektrum diváků od malých dětí po diváky seniorského věku. To je vzrušující a lákavý úkol. Po dvou šťastných zkušenostech s plzeňským souborem činohry při *Antigoně* a při *Radúzovi a Mahuleně* a díky skvělému setkání s operním souborem při *Jeníčkovi a Mařence* se mi jevilo, že řešení takového úkolu právě v Plzni by mohlo být smysluplné a oboustranně přínosné.

**Předchozí šéfka Apolena Veldová působila v souboru jako
herečka. Vy jste přišel řekněme zvenčí. Vnímáte to jako
výhodu, nebo ne?**

Příchod zvenčí přece jen umožňuje přemýšlet a uvažovat svobodněji. Nejsem ale ani Plzní zcela nepolíbený. Mám ve velké úctě všechny, kteří oddaně a s nadšením pro divadlo pracují a odvádějí tak skvělou práci. Na jedné straně se od všech moc učím. Na straně druhé se ale setkávám s jejich pochopením pro moje návrhy, jak některé věci dělat nově nebo jiným způsobem, abychom mohli kvalitu inscenací nejen udržet, ale také postupně zvyšovat.

Co by si plzeňská činohra měla určitě zachovat?

Pokud jde o soubor, ten by si rozhodně měl uchovat svou hereckou upřímnost a hereckou poctivost. To jsem z plzeňských herců cítil vždy. A chuť hrát dobré divadlo a přijít na to, jak tu a tu věc dobře zahrát. Za tuto oddanost divadlu a trvale vysokou úroveň herectví se hercům plzeňské publikum odměňuje věrností a důvěrou. Budu rád, když se nám podaří tenhle vzácný vztah dál posilovat. Ale plzeňská činohra vyniká mnoha dalšími věcmi, mj. svým svébytným podcastem *Podtext*, skvělou kapelou Činohraní, Divadelní dramatickou dílnou. Soubor činohry je živým organismem, i proto jsem se pro něj rozhodl.

A co byste jí naopak rád přinesl nového?

Už při poslední premiéře loňské sezóny *S.K.U.P.A.* mohli diváci zaznamenat výraznou proměnu podoby divadelního programu. Ve formátu malé knížky, která se pohodlně vejde do dámské kabelky nebo kapsy pánského saka, budou činoherní programy vycházet odtud už pravidelně. Obsahově se program rozšiřuje o doprovodný obrazový materiál a o původní texty a studie. Program tak bude hodnotným doplňkem diváckého zážitku. Rozšířil se i mimorepertoárový program. Vedle premiérových titulů bych moc rád pozval na komorní cyklus *Souznění*, ve kterém se formou scénického čtení a živé hudby potkáme se čtyřmi českými básníky: Máchou, Horou, Seifertem a Skácelem. V souboru máme hned několik interpretů, kteří mají k poezii silný vztah a zároveň jsou schopni ze čtení básně učinit nezapomenutelný zážitek. Velkou proměnou prošly činoherní divadelní plakáty a živější a intenzivnější by měla být komunikace s diváky. S tradičním činoherním „Setkáním před premiérou“ se vydáváme mimo divadlo, blíže k divákům do centra města – do příjemného a útulného prostředí Schované kavárny. Nabídneme vůbec více možností potkat se

s herci: například bezprostředně po představení při diskusích, kde bude možné sdílet své zážitky a klást otázky. Pravidelné premiérové „lektorské úvody“ dostaly přesnější název „dramaturgické úvody“ a nebudou spojeny pouze s premiérami. Půl hodinu před začátkem představení mají diváci možnost nechat se uvést do kontextu inscenace nejen před premiérou, ale také u vybraných titulů z celého repertoáru. A v září otevřeme také SENiorský Divadelní klub, zkráceně SEDI klub – pravidelná dílna pro seniory a seniorky, kde se bude o divadle nejen mluvit, ale kde bude možné si prakticky vyzkoušet, jak se divadlo dělá. Už letos jsme začali spolupracovat s plzeňským Muzeem loutek a chystáme další spolupráce s plzeňskými institucemi, například koprodukční inscenaci hry Lot Vekemans *Její sestra* s Moving Station na Jižním předměstí – na tu spolupráci se moc těším.

**V nové sezóně budete režírovat *Strakonického dudáka*
a *Romea a Julii*. Co vás na těchto příbězích baví právě teď?**

To jsou právě příklady skvěle napsaných her, které člověka i přes své „stáří“ stále vzrušují. Kdo tyto hry zná, bude si moci užít své oblíbené pasáže. Zároveň každým uvedením těchto her je třeba objevit něco, co jsme dosud přehlíželi nebo co se vytratilo. A umožnit tak nový zážitek těm, kteří tyto tituly notoricky znají, ale především těm, kteří je uvidí poprvé. Příběh Švandy dudáka je příběh kluka, který musí ujít dlouhou cestu světem, aby poznal, kým vlastně je, co je to láska a na čem v životě záleží. Je to hra o překračování vlastních hranic, ale i poznávání mezí, které překračovat nelze. Hra o cestě do neznáma za poznáním. Hra plná kouzelných a komických situací o mnoha podobách lásky.

Divadlo má člověka vytrhnout
ze spárů každodennosti.

Romeo a Julie na rozdíl od Švandy sílu a hodnotu lásky ucítí hned, při prvním setkání. Zatímco Švanda z nezralého fracka musí v muže teprve dospět, klopotně a nedobrovolně a za cenu mnoha karambolů, shakespearovské milence z dětí v dospělé proměny ten prvotní cit. Vyzbrojeni láskou jednají odpovědněji a dospěleji než generace jejich rodičů. Oba tituly jsou tedy o dospívání, o lásce a o vztahu rodičů a dětí. Ostatně tyto motivy jsou společné celé sezóně. Každý titul s nimi pracuje v jiném čase a v jiném místě, jiným způsobem. Tituly této sezóny spolu tak vedou jakýsi druh tvůrčího dialogu.

S Eliškou Vocolovou při zkoušce Radúze a Mahuleny

Jaké další novinky chystáte?

Soubor posílí dva noví členové: Veroniku Pichlerovou už publikum mohlo vidět v inscenacích *Heda* a *S.K.U.P.A.*, v obou se myslím uvedla skvěle. Od září nastoupí Matěj Převrátíl, Veroničin spolužák z DAMU, a hned začne zkoušet hlavní roli v první premiéře sezóny – v *Hrdinovi Západu*. A asi největší proměnou prochází dramaturgie. Na repertoár se vrací česká i světová klasika. Jsem přesvědčen, že k titulům, které jsou dobrými hrami a skrývají otázky, které jsou platné i dnes, má smysl se vracet. Dokonce to v tomto druhu instituce cítím jako povinnost. A to i proto, že nabízí často mnohvrstevnatý herecký materiál, na kterém se jako soubor můžeme ještě něčemu naučit. Ostatně každé divadlo vždy rostlo s kvalitními autory, ať klasickými, nebo soudobými. Nevnímám ale staré texty jako nedotknutelné exponáty ani jako volné pole pro režijní svévoli. Jde o to nahlížet na klasiku současnými očima; moderně, nikoli však módně. To nevylučuje vyprávět takový příběh současným jazykem, poutavě a přitažlivě. Jak říká Thomas Mann, „příběhy musí být dávné a čím dávnější, řeklo by se, tím lépe pro ně a i pro vypravěče“. Ona „dávnost“ vybízí totiž k tomu vytvořit na jevišti „jiný svět“, ve kterém je možné vyslovit nevyslovitelné a pochopit nepochopitelné. Pokud jde o současnou hru – i tady cítím, že je naší povinností „doručovat“ plzeňskému publiku to nejlepší, co současná světová i česká dramatika nabízí. Ale ani v tomto směru nechci jít módní

cestou. Hledáme hry, kde námět neválcuje divadelnost, jak to u mnoha nových her bohužel bývá. Neodmyslitelnou součástí nabídky musí být komediální repertoár. Plzeňský soubor je pro žánr komedie nadprůměrně disponovaný. Mohli bychom se časem stát v tomto ohledu hereckou špičkou.

Je nějaká hra nebo autor, na které se jako šéf plzeňské činohry vyloženě těšíte?

Itai Segal a jeho hra *Koho miluje má duše*, kterou uvedeme v březnu 2027 v české, ale vlastně evropské premiéře. Soustředěně psané komorní rodinné drama o přijetí jinakosti, o smíření a odpuštění. Itai Segal je domácím autorem izraelského Národního divadla Habima, které sídlí v Tel-Avivu. Habima a české divadlo mají mnoho společného. Karel Čapek tam byl několikrát úspěšně inscenován. Pražský rodák Max Brod tam byl ředitelem a dramaturgem. Itai Segal nadšeně souhlasil s pozváním na premiéru své hry. Věřím, že mezinárodní situace tento plán nezhatí a diváci se budou moci setkat nejen s hrou, ale osobně také s jejím autorem.

Na podobě nového repertoáru budete úzce spolupracovat s dramaturgyní Danou Hlaváčovou. Čím jste si padli do oka?

Dana je nedávnou absolventkou pražské Divadelní fakulty. Zaujala mě její dramatizace románu Jáchyma Topola *Sestra* a způsob, jak o této adaptaci psala ve své diplomové práci.

Když jsme se sešli, abych jí nabídl spolupráci s Plzní, velmi zasvěceně a s pochopením dokázala reagovat na směr, kterým bych se chtěl s plzeňskou činohrou vydat. Z původně dramaturgického záskoku se velmi rychle stala kmenovou dramaturgyní – nebylo na čekat, předpoklady pro práci v takovém typu divadla byly zcela přesvědčivé.

Jak byste pozval na činohru někoho, kdo má pocit, že to není nic pro něj?

Návštěva divadla je návštěvou jiného světa, kde si člověk v té „jinakosti“ může zažít anebo vyřešit věci, na které ve všedním světě není čas ani prostor. Divadlo je místo, kde „roste duševní svalstvo“, kde pramení duševní posila, kterou potřebujeme, abychom neztratili směr v tomto stále více a více se komplikujícím světě. A pak... je to neúčinnější prevence proti Alzheimerově chorobě... to už za to stojí!

Jde o to nahlížet na klasiku současnými očima – moderně, nikoli módně.

Co byste si přál, aby se o plzeňské činohře říkalo za tři nebo čtyři roky?

Špičkový soubor. Vysoká úroveň herecké interpretace. Režijně promyšlené inscenace s vizuálně nevšedním scénickým řešením se zřetelným poselstvím. A to nejdůležitější: překvapivá a odvážná dramaturgie. Přičemž „odvážná“ nemusí být totéž co „experimentální“. Uvedení *Strakonického dudáka* považuji za odvážné. Odvážné proto, že cílíme na mladé publikum: „Nebojte se klasiky. Je to také váš příběh!“

Které části své nové funkce máte nejméně a nejvíce rád?

Všechno, co za něco stojí, něco stojí. Aby se uskutečnily všechny nové plány, je třeba všechno chystat dlouho dopředu. Od technického zajištění přes propagaci až po financování. To jsou někdy dlouhé a vyčerpávající hodiny hledání kompromisů a nových řešení. Ale nemohu říci, že tuto vyloženě služebnou práci nemám rád. Bez ní by pak to, co se má odehrát na jevišti, nebylo tak dobré nebo vůbec možné.

Nosíte si práci domů?

Rád bych si nenosil, ale ne vždy se to podaří. Nemám rád nedokončené věci. Ale často je nutné si říct: „Dnes už to nedoděláš, dnes už to nevymyslíš! Zítřka nebo pozítří!“ To pomáhá nechat chvílku věcem, aby se děly samy, a vrátit

Při čtené zkoušce Radúze a Mahuleny

se k nim později. A často se mezitím některé vyřeší samy. Některé ovšem na mě tvrdošíjně čekají.

Umíte si ve vedení přiznat, že něco nevyšlo?

Rozhodně. Jakkoli je to nepříjemné, je to podmínka nezbytná pro možný další úspěšný rozvoj.

Když inscenaci připravuje hostující režisér, kontrolujete průběh zkoušení, nebo si raději počkáte na hotový výsledek?

Jsem hlavně zvědavý. Nehledáme režiséry, ale hledáme tituly a teprve k nim režiséry, u kterých se domníváme, že budou záměru a titulu rozumět a že je dokážou inspirativně a inspirovaně zpracovat. Jsem v kontaktu s inscenačními týmy především v době příprav, abych jim byl nápomocen a připravil pro jejich vizi adekvátní podmínky v procesu realizace.

Co vás v poslední době v divadle – a nemusí to být zrovna v Plzni – opravdu nadchlo?

Obě inscenace Kristýny Nebeské a Maxima Bitto v pražském studiu Peškovka. Zaujalo mě jejich divadelní myšlení. A k mé radosti je nadchla možnost vytvořit něco pro Plzeň. V sezóně 2027/2028 se s jejich divadelní prací budou moci seznámit i plzeňští diváci. Operní inscenace Jiřího Heřmana *Legenda z Erynu* v pražském Národním divadle, mj. s úžasným, plzeňským divákům dobře známým, Františkem Zahradníčkem. Krásná podívaná o křehkosti lidské duše.

Děkuji za rozhovor a přeji vám hodně inspirace, úspěšných premiér a spokojených diváků.

-mar-

JEDNA BARVA. JEDEN MOTIV. JEDNA VĚTA

Činohra DJKT vstupuje do sezóny 2026/2027 s novými vizuály pro premiérové inscenace. Každý vizuál otevírá vlastní příběh. Otázkou, vtipem, překvapením nebo jemnou provokací. Je pozvánkou ke společné hře, která začíná ještě před vstupem do divadla. Je obalem, který probouzí zvědavost, chuť jej otevřít a vstoupit do světa, kde se potkávají slovo, obraz a divák. Také za vznikem nové podoby plakátů stojí příběh. Jejím autorem je designér a kreativec Jaroslav Mašek, který je podepsán pod vizuální podobou řady známých českých značek. Spolupráce s činohrou DJKT je pro něj zároveň návratem na místo, kde před lety začínal jako divadelní grafik. Tak... a který příběh otevřete vy?

Činohra

HAVLOVO VYROZUMĚNÍ V DOBĚ AI

K nedožitým 90. narozeninám Václava Havla a v rámci plzeňského 17. listopadu uvede činohra scénické čtení jeho hry *Vyrozumění*. Slavné absurdní drama o jazyce jako nástroji moci a manipulace získává v době umělé inteligence překvapivě aktuální rozměr. Satira na byrokracii, kariérismus a ztrátu lidského porozumění je zároveň brilantní komedií, která klade závažné otázky o stavu společnosti. Projekt vzniká ve spolupráci s Fakultou designu a umění Ladislava Sutnara v Plzni, kde se také odehraje 25. listopadu první repríza. Premiéra se uskuteční 17. listopadu 2026 na Malé scéně.

PRAVDA SE STĚHUJE NA NOVOU SCÉNU

Pro velký divácký zájem se komedie *Pravda* francouzského dramatika Florianu Zelleru stěhuje z komornějšího prostoru Velkého divadla na Novou scénu. Chytrá a svižná hra o nevěře, lžích a nejistotě v partnerských vztazích si získala publikum rafinovanou strukturou, brilantním humorem i hereckými výkony Michala Štěrby, Jaroslava Matějky, Apoleny Veldové a Kamily Šmejkalové. Přijďte si užít zábavnou a překvapivě přesnou hru o tom, jak tenká bývá hranice mezi pravdou a klamem.

SEDI KLUB OTEVÍRÁ ZÁKULISÍ PRO GENERACI 65+

Novinkou sezóny je SENiroský Divadelní klub určený všem od 65 let, kteří chtějí poznávat divadlo aktivně a v příjemné společnosti. Klub nabízí pravidelná setkání, návštěvy generálních zkoušek i besedy s tvůrci inscenací. Na podzim se účastníci podívají do zákulisí vzniku *Strakonického dudáka*, na jaře pak nahlédnou do příprav hořké komedie *V dobrém i ve zlém* a klasiky *Romeo a Julie*. Klub povede zkušená lektorka, psycholožka a režisérka Renata Vordová. Příhlášky a další informace jsou k dispozici na webu a v pokladnách divadla.

ČINOHRA NABLÍZKO: SETKÁNÍ S TVŮRCI PŘED PREMIÉROU

Máte rádi naši činohru a chcete nahlédnout do jejího zákulisí? Setkání před premiérami mění tvář – *Činohra nablízko* přesouvá předpremiérové besedy z foyer Malé scény do příjemného prostředí oblíbené Schované kavárny ve Zbrojnické ulici. Diváci se setkají s herci, režiséry i dalšími členy inscenačních týmů a dozvědí se více o připravovaných novinkách, zkoušen i zákulisí vzniku inscenací. Průvodcem setkání bude Marek Mikulášek.

KDYŽ SLOVO SOUZNÍ S HUDBOU

Nový činoherní cyklus *Souznění* nabídne čtyři inscenovaná čtení věnovaná osobnostem české poezie. Vždy se setkají básník, herec a živá hudba v komorním dialogu slova, hlasu a sólového nástroje. Cyklus zahájí 8. listopadu 2026 večer věnovaný Karlu Hynku Máchovi a jeho *Máji*, básni o lásce, svobodě a tragické kráse lidské existence. Následovat budou setkání s dílem Josefa Hory (29. listopadu 2026), Jaroslava Seiferta (14. února 2027) a Jana Skácela (6. června 2027). Scénická zastavení se uskuteční vždy v neděli od 16.00 ve foyer Nové scény.

1 | Apolena Veldová, Michal Štěrba

2 | Michal Štěrba, Radovan Lipus, Veronika Plachá, Dana Hlaváčová, Marek Mikulášek

BOHÉMA

otevře rány i slasti Paříže

Giacomo Puccini

Libreto **Luigi Illica** a **Giuseppe Giacosa**, hudební nastudování **Jiří Štrunc**,
režie a scéna **Rocc**, kostýmy **Belinda Radulović**
Premiéra 17. října 2026 ve Velkém divadle

Jedna z celosvětově nejpopulárnějších oper se vrací na prkna DJKT

Ze života pařížské bohémy, tak se jmenoval román Henriho Murgera z roku 1851, v němž jsou barvitě zobrazeny komické i tragické příhody mladých umělců, žijících v Latinské čtvrti v Paříži ve 40. letech 19. století. Dílo bylo mimořádně populární, čemuž přispěla i činoherní adaptace, uváděná s úspěchem v Paříži i jinde. V 90. letech 19. století pak k atraktivní látce přistoupili hned dva italské skladatelé najednou – Giacomo Puccini a Ruggero Leoncavallo. To se dokonce stalo předmětem sporu, v němž Leoncavallo Pucciniho obviňoval, že mu přebral námět, a požadoval, aby od kompozice ustoupil. Puccini již v té době ale s psaním opery začal a svou *Bohému* nakonec premiéroval o rok dříve než jeho „soupeř“. Nejen v tom, ale i ve zkoušce historie Pucciniho opera vyhrála na plné čáře a stala se jedním z nejuváděnějších titulů světového operního repertoáru.

Zároveň se jednalo o v pořadí druhý Pucciniho operní úspěch. Tři roky předtím se svou *Manon Lescaut* (1893) zařadil do proudu italského verismu, což *Bohémou* ještě potvrdil a stal se jedním z jeho předních reprezentantů. Verismus usiloval o pravdivé a neidealizované zobrazení života, zaměřoval se na jednotlivce zasažené tragickými událostmi a poukazoval i na chudobu a sociální rozdíly. Zápletky veristických oper se často točily kolem nekontrolované vášně a žárlivosti a to vše se projevilo i v jejich hudbě, nesené emocionalitou, určitou hutností jak ve vokální, tak i orchestrální složce a efektními kontrasty.

Pucciniho *Bohéma*, poutavá, dojemná i hravá opera o radostech a strastech čtyř mladých umělců z Paříže 19. století, se do Plzně vrací po 17 letech. Inscenaci z roku 2009 vytvořil režisér Oldřich Kříž a hudebně nastudoval Jiří Štrunc. Nyní se, opět v hudebním nastudování Jiřího Štrunce, vrací do Plzně v režii a scéně slovinského režiséra Rocca a s kostýmy Belindy Radulović. S jejich tvorbou už jsme se měli možnost setkat u oper *La clemenza di Tito* a *Tamerlán*. V hlavních rolích Pucciniho *Bohémy* se představí Paolo Lardizzone v alternaci s Richardem Samkem jako Rodolfo a Soňa Godarská s Bree Nichols jako Mimi.

Vojtěch Frank

Opera

Bree Nichols

Na jevišti vstupuji do snu

Rozhovor se sólistkou opery
Ivanou Veberovou
o dvaceti letech v DJKT

Diváci vás znají jako interpretku, která se do svých rolí na jevišti hluboko vciťuje a předává publiku silné emoce. Co cítíte vy, když jste na jevišti?

Ve chvíli, kdy vstupuji na jeviště, jako bych opouštěla svůj skutečný život a reálný svět, vstupuji do jakéhosi snu. Prožívám tak emoce a osudy různorodých postav, které mě obohacují o prožitky situací, které bych v reálném životě nepoznala. Snažím se vždy pochopit psychologii postavy a příčiny jejího jednání, tím více poznávám i sebe sama. Současně ale musím sledovat dirigenta, své partnery na jevišti nebo i to, jak mi sedí kostým, že je mi horko, co paruka, jakým slovem začíná nová fráze a řadu dalších věcí, které přináší živé představení.

Zažíváte trému?

Od dětství jsem spíše než trému pocítovala stud projevovat své emoce. V opeře se však schovávám za jinou postavu a tuto hru si naopak ráda užívám. Uklidňuje mě i vědomí, že jsem nepodcenila přípravu a že i když udělám chybu, divadlo se nezboří.

Jak se připravujete na jednotlivé role?

Nejprve si prolistuji celý klavírní výtah, přečtu si celé libreto, zjistím rozsah a náročnost role, vyhledám si dostupné nahrávky a pročtu si dostupné informace o historickém kontextu díla a skladatele. Pak sednu ke klavíru a přehrávám si a učím se svůj part. Následují zkoušky v divadle, nejprve práce s korepetitorem a dirigentem, poté aranžovací zkoušky s režisérem.

Jak vzpomínáte na své začátky v Plzni?

V Plzni jsem debutovala v roli Mařenky ještě jako studentka Pražské konzervatoře 6. února 2005. Vstoupila jsem tehdy do nastudované inscenace, ale v roli Mařenky jsem se cítila jako doma, takže si myslím, že nebylo tolik znát, že hereckou praxi teprve získávám. V témže roce následovaly *Hry o Marii* – role Mariken a Panny Marie, v další sezóně *Boris Godunov* – role Xenie a Marina a Jitka v *Daliborovi*, za kterou jsem získala širší nominaci na Cenu Thálie. Poté mi bylo nabídnuto stálé angažmá v DJKT.

Přirostla vám některá role obzvláště k srdci? Od začátku angažmá vás provází Mařenka z *Prodané nevěsty* – v té jste zde debutovala a také za ni roku 2014 získala Cenu Thálie.

Ano, role Mařenky mě provází téměř celým profesním životem. S každým novým nastudováním v ní nacházím nové možnosti interpretace. Mám ji, jak se říká, pod kůží, stále mě baví ji zpívat i hrát. Každé představení *Prodané nevěsty* má navíc úžasnou atmosféru a uvolněnou náladu na jevišti i v publiku. Oslovila mě i postava Emilie Marty z *Věci Makropulos*, doposud pro mě hudebně nejnáročnější role: kvůli covidu byla premiéra o rok odložena, a já tak měla příležitost tuto roli vstřebávat a studovat celé dva roky.

Máte nějakého oblíbeného operního skladatele a vysněnou roli?

Mám ráda veristické opery, mým oblíbencem je Giacomo Puccini. Ráda bych si zazpívala například Turandot. Chtěla bych si vyzkoušet některé role z Wagnerových oper, třeba Alžbětu z Tannhäusera. Po hudební stránce mě už na konzervatoři oslovila role Katreny z opery Krůtířna od Eugena Suchoně.

Děkuji za rozhovor.

Vojtěch Frank

Prodaná nevěsta (2020)

Věc Makropulos (2021)

Libuše – Noc s operou (2024)

VESELÁ VDOVA SI ZNOVU PODMANILA NOVOU SCÉNU

Koncem minulé sezóny, konkrétně v sobotu 13. června, se s velkým úspěchem vrátila na jeviště Nové scény oblíbená opereta Franze Lehára *Veselá vdova*. Inscenace ředitele divadla Martina Otavy se představila v hudebním nastudování šéfa opery Jiřího Petrdlíka. Hlavní role nově nastudovali držitelka Ceny Thálie Soňa Godarská a úspěšný plzeňský rodák Daniel Kfelíř. Doplnili tak osvědčenou dvojici Lívie Obručník Vénosové a Michala Bragagnola, kteří stáli u zrodu inscenace a představili se v roce 2025 na open-air uvedení v rámci Noci s operou. V roli Njeguše, nepostradatelného sekretáře pontevederského velvyslanectví, doplnil Dalibora Gondíka oblíbený herec Jaroslav Matějka. *Veselá vdova* patří k nejoblíbenějším titulům operetního repertoáru a jejímu uvedení se nevyhýbají ani proslulé operní domy.

- 1 | Soňa Godarská, Daniel Kfelíř
2 | Pavel Klečka, Jaroslav Matějka
3 | Tomáš Kořínek, Radka Sehnoutková
4 | Rekviem v katedrále (2025)

Opera

ONDŘEJ KUNOVSKÝ NASTUPUJE OD ZÁŘÍ NA POZICI SBORMISTRA OPERY

Mladý sbormistr vystudoval dirigování na Pražské konzervatoři a HAMU. Své dirigentské i sbormistrovské zkušenosti nyní zužitkuje ve vedení sboru opery DJKT, s nímž již úspěšně nastudoval operu *Psohlavci* (společně s Jakubem Zíchou a Annou-Maríí Lahodovou) a kantátu Bohuslava Martinů *Kytice*.

KAJETÁN MÍŘÍ DO JAPONSKA

Dětský sbor Kajetán prožil mimořádně úspěšné týdny. Na mezinárodním sborovém festivalu Cracovia Cantans v polském Krakově získal nejvyšší ocenění Grand Prix a zároveň si vyzpíval účast na World Choral Championship Tokyo 2027, kde se představí pouze čtyři vítězové vybraných mezinárodních soutěží z celého světa. Výjimečný úspěch podtrhl také Malý Kajetán. Ten zvítězil v kategorii dětských sborů a dosáhl třetího nejvyššího bodového hodnocení napříč celým festivalem. Úspěch mladých zpěváků nezůstal bez odezvy ani doma. Kajetán se stal laureátem Umělecké ceny města Plzně, která oceňuje mimořádné počiny v oblasti kultury a umění. A kdo chce slyšet, čím si Kajetán vyzpíval cestu až do Tokia, nemusí čekat na rok 2027 – hlasy mladých talentů rozeznávají i naši operu *Jeníček a Mařenka* a zpívaný balet *Špalíček*. O prázdninách se Kajetán stihl vydat i do Ameriky. Na Golden Gate International Choral Festival 2026 získal ve všech třech soutěžních kategoriích zlaté diplomy. V kategorii historické hudby zvítězil, v lidové a současné hudbě obsadil druhé místo. Úspěchy na příchách vítězů zaznamenali také sólisté – Anita da Conceicao, Erik Geluk a Natálie Samková.

NOC S OPEROU 2027 ZAHÁJILA PŘEDPRODEJ

Nenechte si ujít další ročník Noci s operou. 25. června 2027 ožije lochotínský amfiteátr jednou z nejslavnějších oper světového repertoáru – Verdiho *Trubadúrem*. Čekají vás slavné melodie, velkolepé sbory, strhující příběh i jedinečná atmosféra pod širým nebem. Vstupenky jsou v prodeji.

HUDBA HLUBOKÉHO ZÁRMUTKU

Stalo se tradicí, že na podzim připravuje soubor opery rekviem v úchvatném prostoru katedrály sv. Bartoloměje. Letošní koncert se uskuteční 1. listopadu a zazní na něm výjimečně *Rekviem c moll* Antonia Salieriho, které skladatel v roce 1804 napsal jako hudbu pro vlastní zádušní mši. Dílo bylo poprvé provedeno až po jeho smrti a dodnes patří k méně známým klenotům klasicistní duchovní hudby. První polovina večera bude patřit dílu *Miserere mei Deus*, KV. 85 Wolfganga Amadea Mozarta, které zkomponoval ve svých třinácti letech. V jedinečné atmosféře katedrály se představí sbor, sólisté a orchestr opery DJKT pod taktovkou šéfa souboru Jiřího Petrdlíka.

OPERNÍ MATINÉ

V nadcházející sezóně se můžete opět těšit na sadu dopoledních nedělních recitálů v nevšedních prostorách Foyer Vendelína Budíla ve Velkém divadle. Komorní *Operní matiné* skýtají vítanou příležitost umělcům i návštěvníkům poznat repertoár, který z operního jeviště nezaznívá. První matiné se odehraje 25. října a zaměří se na téma politiky v písních a melodramu. Vystoupí Andrea Frídová, Jana Piorecká, Maxim Averkiev a členové souboru činohry DJKT.

„Bůh dává talent, ale práce proměňuje talent v genialitu.“

Anna Pavlova

Balet

ANNA PAVLOVA

roztančí příběh slavné baleríny

Jiří Pokorný

Hudba **Michail Glínka, Nikolaj Andrejevič Rimskij-Korsakov, Anton Arenskij a další**, choreografie a režie **Jiří Pokorný**, hudební nastudování a dirigent **Jiří Petrdlík**, hudební dramaturgie **Vojtěch Frank, Jiří Petrdlík**
Světová premiéra 14. listopadu 2026 ve Velkém divadle

Anna Pavlovová patří k největším osobnostem světového baletu. Její taneční projev byl výjimečný nejen mimořádnou technikou, ale především schopností proměnit tanec v hluboký umělecký i duchovní zážitek. Pro Pavlovovou nebyl tanec jen profesí – byl jejím posláním. Vidět ji na jevišti znamenalo zažít něco, co diváci popisovali téměř jako setkání se záhadnem.

Křehkost ji provázela už od dětství, kdy často stonala. O to větším překvapením bylo, v jak silnou osobnost plnou životní energie vyrostla. Osud jí změnilo první baletní představení – *Šípková Růženka*, které viděla v osmi letech. Tehdy objevila směr, kterému zasvětila celý svůj život.

První taneční kroky vedly do Petrohradské carské baletní akademie, jejímž mecenášem byl car Alexandr III. Mimořádného talentu mladé studentky si brzy všiml slavný choreograf Marius Petipa, jehož klasické balety dodnes tvoří základ světového tanečního repertoáru. Anna debutovala v roce 1899 v Mariinském divadle, kde zaujala poetickým výrazem, vytříbenou technikou i éterickým zjevem. Přesto se v hierarchii Carského baletu nedostala na nejvyšší příčky, a proto přijala angažmá u Ruských baletů Sergeje Ďagileva. S tímto souborem absolvovala řadu zahraničních turné a zavítala také do Prahy, kde její lehkost a oduševnělý projev uchvátily publikum.

Po roce 1912 se jejím druhým domovem stal Londýn, kde žila se svým manželem Victorem Dandréem. Založila vlastní soubor, který se z původně osmi ruských tanečnic postupně rozrostl na osmdesátičlenné britské těleso. Následovala vyčerpávající světová turné. Se svým souborem procestovala Evropu, Ameriku, Mexiko, Austrálii, Japonsko, Čínu, Filipíny, Barmu, Indii, Jávou, Egypt, Jižní Afriku i řadu dalších zemí. Přestože díky světové slávě mohla vystupovat jen na nejprestižnějších scénách v Berlíně, Paříži či New Yorku, rozhodla se tanec přivážet divákům po celém světě. Netoužila po slávě ani bohatství – chtěla především tančit. Její vystoupení byla pro publikum

svátkem a inspirací pro celé generace mladých tanečníků. Sama se řídila heslem: „Opravdový umělec se musí umět obětovat.“

Překvapivé je, že ani přes obrovské zkušenosti si nikdy zcela nezvykla vystupovat před publikem. Trému však dokázala dokonale skrýt. Na jevišti působila spontánně a nevyzpytatelně, často se natolik ponořila do tance, že setrvávala v pohybu či póze déle, než určovala hudba. Jejími partnery byli mimo jiné Václav Nižinský nebo Michail Fokin, který pro ni vytvořil slavnou choreografii *Umírající labuť* na hudbu Camilla Saint-Saënsa.

Láska k labutím provázela Pavlovovou i v soukromém životě. Ve svém londýnském domě Ivy House vybudovala jezírko, kde chovala několik labutí, o které se s láskou starala. Milovala také rostliny a věnovala se sochařství. Přestože její práce okolí obdivovalo, sama s nimi nikdy nebyla zcela spokojená a stále hledala nové možnosti.

Pracovala s neuvěřitelným nasazením a plánovala jedno turné za druhým. Během cesty vlakem však po nuceném vystoupení z vlaku prochladla a následně onemocněla zápallem plic. Odmítla zrušit naplánované evropské turné i odpočívat. Zemřela v hotelovém pokoji v Haagu a zpráva o její smrti zasáhla celý svět. V den, kdy měla znovu vystoupit, byla její památka uctěna podle staré baletní tradice. V londýnském divadle se roku 1931 zvedla opona, odkryla prázdné jeviště a celé publikum za hudby *Umírající labuť* stálo.

Jméno Anny Pavlovové dodnes připomíná také slavný dezert Pavlova. Nadýchaný dort z pusinky, šlehačky a čerstvého ovoce vznikl na její počest během jednoho z turné po Austrálii nebo Novém Zélandu – dodnes se obě země přou o to, kde byl připraven jako první. Křehká pusinka a lehká šlehačka měly symbolizovat éterický taneční projev baletní legendy, která dokázala na jevišti působit téměř beztižně.

Jiří Pokorný

INSIDE přivádí Kyliánovo dílo poprvé do Plzně

Jiří Kylián / Petr Zuska / Jiří Pokorný

Hudba **Wolfgang Amadeus Mozart, Leoš Janáček, Gustav Mahler**
Premiéra 9. května 2026 na Nové scéně

Jedním z vrcholů minulé taneční sezóny se stal komponovaný večer *Inside*. Balet DJKT v něm poprvé uvedl choreografii Jiřího Kyliána, jednoho z nejvýznamnějších světových choreografů. Večer doplňují díla Petra Zusky a Jiřího Pokorného.

Afroditi Vasilakopoulou, Justin Rimke (*Inside*)

Balet

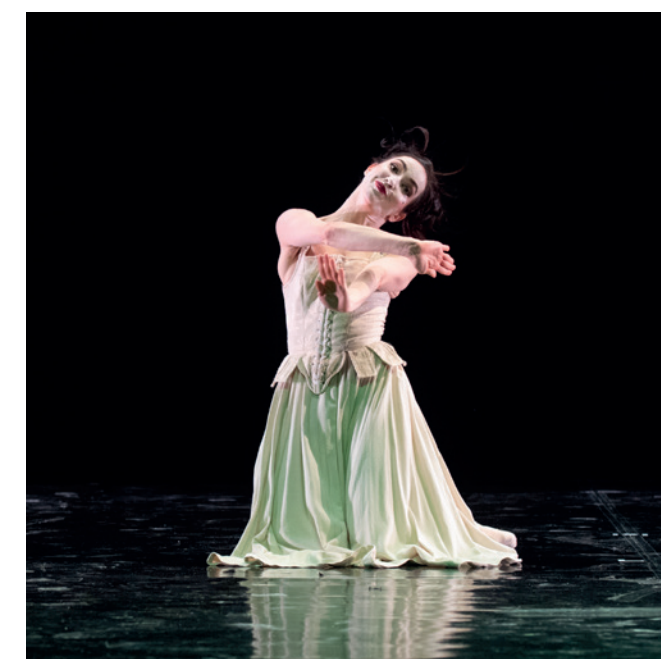
Sara Antikainen (*Sinfonietta*)

„Výjimečný výkon v *Sinfoniettě* podává Sara Antikainen. Je technicky precizní, hudebně citlivá a ve všech proměnách své role působí naprosto přesvědčivě. *Sinfonietta* ukazuje Zusku v jeho nejsilnější poloze: jako choreografa, který dokáže spojit velké emoce s přesnou strukturou a vytvořit dílo, jež je současně efektní i hluboce hudební.“

Barbora Truksová, TANEČNÍ AKTUALITY.CZ, 19. května 2026

Mami Mołoniewicz, Mátyás Sántha (*Šest tanců*)

Jarmila Hruškociová (*Šest tanců*)

„Pod vedením Shirley Esseboom soubor nastudoval choreografii *Šest tanců* s precizností. Je patrné, že tanečníci si možnost interpretovat Kyliánovo dílo upřímně užívají a vnímají ji jako profesní poctu – nadšení je v této choreografii stejně důležité jako technická připravenost. Zásadní je také výběr zkušených plzeňských interpretů, kteří dokážou pracovat s komickým výrazem, aniž by sklouzli k trapnosti. Každý pohyb je přesně načasovaný, každý detail má svůj význam. Výsledkem je strhující, inteligentní a nesmírně zábavná choreografie. Divácká reakce byla jednoznačná: dlouhotrvající aplaus potvrdil, že právě zde večer dosáhl svého skutečného vrcholu.“

Barbora Truksová, TANEČNÍ AKTUALITY.CZ, 19. května 2026

Balet

BALET GALA NABÍDL SVĚTOVOU TANEČNÍ ŠPIČKU

Velké divadlo se na sklonku sezóny proměnilo v místo, kde se potkali tanečníci z předních evropských scén i domácí hvězdy baletu DJKT. Balet Gala 2026 přinesl pestrý večer plný klasických i současných choreografií, virtuózních výkonů a nezapomenutelných emocí. Mimořádný ohlas sklídilo lyrické pas de deux z baletu *Le Parc* v podání sólistů Národního divadla moravskoslezského Idy Frau a Genea Davida Goodmana a také vrchol klasického repertoáru – slavný pas de deux z baletu *Giselle*, které zatančili Bianca Teixeira a Lamin Pereira Dos Santos ze Semperoper Ballett Dresden. Tento večer se stal důstojnou oslavou baletního umění a krásnou symbolickou tečkou za sezónou.

Ida Frau, Gene David Goodman

Richard Ševčík

Bianca Teixeira, Lamin Pereira Dos Santos

Muzikál **MAMMA MIA!** přilákal přes 22 400 diváků

Benny Andersson / Björn Ulvaeus / Stig Anderson / Catherine Johnson

Český překlad **Adam Novák**, režie **Lumír Olšovský**, hudební nastudování **Dalibor Bárta**, choreografie **Pavel Klímenda**, scéna **Ondřej Brýna**, kostýmy **Andrea Pavlovičová**
25., 26. a 27. června 2026 v Amfiteátru Lochotín

Kateřina Chrenková, Soňa Hanzlíčková, Eva Staškovičová

Soubor muzikálu proměnil v rámci 10. ročníku Noci s operou Amfiteátr Lochotín v obří hudební scénu, na které zazněl nejslavnější hit-muzikál *Mamma Mia!* Trojici představení si nenechalo ujít rekordních 22 400 diváků. Roztančená atmosféra, závěrečný bouřlivý aplaus i množství nadšených reakcí na sociálních sítích jasně potvrdily nejen kvalitu samotné produkce, ale i špičkovou úroveň plzeňského muzikálu.

Noc s operou měla i letos svůj tradiční charitativní rozměr. Kancelář primátora města Plzně věnovala za každou vstupenku prodanou na páteční představení 26 korun na podporu dobročinných organizací. Díky 7 596 prodaným vstupenkám tak letošní příspěvek dosáhl 197 496 korun.

Za podporu děkujeme všem partnerům, zejména statutárnímu městu Plzeň, městskému obvodu Plzeň 1, Plzeňskému kraji a Ministerstvu kultury.

Muzikál

závěrečný přídavek

Maxmilián Kocek, Viktorie Tandlerová

Roman Zarzycký, Martin Otava (slavnostní zahájení 26. června 2026)

„Energie, která proudila z jeviště do hlediště, se šířila amfiteátrelem jako mořská vlna. Přinášela radost, naději a chuť znovu věřit, že umění dokáže člověka na chvíli proměnit.“

Josef Meszáros, SCÉNA.CZ, 29. června 2026

„Plzeňský muzikál opět ukázal, že se s každou další inscenací posouvá na novou úroveň, a tím nastavuje latku českého muzikálu.“

Kryštof Petrásek, BROADWAYWORLD.COM, 2. července 2026

Marek Němec, Jozef Hruškoci, Lukáš Ondruš

Malá scéna se 23. května stala místem světové premiéry autorského muzikálu *Obejmout vlny*. Novinka skladatele Zdeňka Krále a dramatika Tomáše Syrovátky přinesla komorní hudební drama inspirované posledními dny německého básníka Heinricha von Kleista. Muzikál vypráví intimní příběh o lásce, svobodě a osudovém rozhodnutí Heinricha von Kleista a Henrietty Vogelové, kteří společně ukončili svůj život u berlínského jezera Wannsee.

Muzikál

Láska a smrt v muzikálu OBEJMOUT VLNY

Zdeněk Král / Tomáš Syrovátka

Režie **Gabriela Petráková**, hudební nastudování **Vojtěch Adamčík**, scéna **David Bazika**, kostýmy **Hana Kelar Knotková**
Světová premiéra 23. května 2026 na Malé scéně

Jozef Hruškoci

„Pro svou silnou hudební stránku a výkony všech herců v čele s úchvatnou a nezkrotně talentovanou Kateřinou Marií Fialovou stojí muzikál za návštěvu.“

Kryštof Petrásek, BROADWAYWORLD.COM, 26. května 2026

„*Obejmout vlny* vnáší do muzikálového repertoáru Divadla J. K. Tyla další střípek do bohaté mozaiky možností hudebního divadla. Jedná se o dílo nezvykle intimní, divácky náročné, v němž se naplno projevují atributy romantismu, nahlížené ovšem z dnešní perspektivy. Nejde jen o rekonstrukci jedné tragické události, ale také o úvahu nad tím, jak snadno se velká slova o lásce a absolutním citu mohou proměnit v nástroj moci.“

Lukáš Dubský, DIVADELNI.NET, 20. června 2026

Pavel Režný

JSME (NEJEN) MUZIKÁL!

Muzikálový soubor vás zve na koncertní večer *Jsmě (nejen) muzikál!*, který zboří hranici mezi divadelními prkny a koncertním podiem. Čeká na vás smršť hitů od českých i světových ikon, jakými jsou Lucie Bílá, Ewa Farna, Alanis Morissette či legendární Whitney Houston. Přijďte si užít nezapomenutelnou atmosféru plnou skvělé hudby, špičkových pěveckých výkonů a té nejčistší energie. Koncert uvádíme až na jednu výjimku ve Velkém divadle.

FANTOM OPERY ZAHÁJIL NÁROČNOU CESTU K PREMIÉŘE

Muzikál *Fantom Opery* sice bude mít premiéru až v září 2027, přípravy ale už teď nabírají na obrátkách. Přísná pravidla pro obsazení i další prvky dělají z *Fantoma Opery* jednu z nejnáročnějších muzikálových produkcí. Právě proto se se závěrem uplynulé sezóny uskutečnila explikační porada, během níž tvůrčí tým představil podobu nové inscenace. Návrhy scény a kostýmů poté zamířily ke schválení držitelům licenčních práv. Jeden z nejslavnějších a divácky nejúspěšnějších muzikálů světa přinese do Plzně legendární příběh tajemného hudebního génia z podzemí pařížské opery a jeho osudové lásky k mladé sopranistce Christine Daaé. Diváci se mohou těšit na zcela nový český překlad Michaela Prostějovského a Pavla Báry, velkolepou výpravu, působivé technické efekty i nesmrtelné melodie Andrewa Lloyda Webbera.

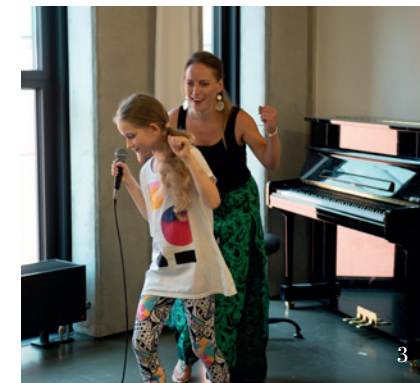
DRACULA MŮŽE ZNÍT I U VÁS DOMA

Nejslavnější písně z legendárního muzikálu *Dracula* si mohou fanoušci DJKT připomenout i mimo divadelní sál. Album přináší výběr třidvaceti skladeb v podání členů muzikálového souboru, nechybí hity *Jsi můj pán*, *Nespravedlivý Bůh* ani *Vím, že jsi se mnou*. CD vzniklo jako připomínka jedné z nejúspěšnějších inscenací posledních let a potěší každého, kdo si chce atmosféru *Draculy* odnést domů. Zakoupit jej lze v pokladně předprodeje DJKT i před představeními ve foyer Nové scény.

- 1 | Lucie Pragerová, Natálie Dvořáková
- 2 | workshop Dabing na vlastní kůži s Josefem Fečem a Jakubem Novotným
- 3 | pěvecký workshop s Markétou Peškovou
- 4 | pěvecký workshop s Edwardem Hoepelmanem
- 5 | Muzikálové matiné ve Velkém divadle – Pavel Bár, Stanislava Topinková Fořtová, Eva Staškovičová, Pavel Klimenda
- 6 | Pavel Bár, Lumír Olšovský, Charlotte Režná, Jozef Hruškoci

MUZIKÁL

MUZIKÁLOVÝ FESTIVAL NA SCÉNU! POPRVÉ S OPEROU

V druhé polovině června se uskutečnil 9. ročník festivalu Na scénu! – jediný festival v České republice, který pravidelně představuje absolventské inscenace studentů muzikálových oborů. Letošní ročník nabídl pestrou přehlídku od autorských muzikálů přes klasické tituly až po současná komorní díla a poprvé do programu zařadil vedle šestice muzikálových i dvě operní inscenace. Festival uzavřel koncert *Grand finále* Studentského symfonického orchestru Plzně pod taktovkou Alberta Pechmanna a lektorským dohledem Jiřího Petrdlíka. Mimořádný zájem vzbudil také doprovodný program. Skutečným vrcholem byla mezinárodní pěvecká masterclass *A Way of Singing* pod vedením Edwarda Hoepelmana a jeho týmu. Za tímto uznávaným hlasovým pedagogem běžně cestují zpěváci z celé Evropy, tentokrát však přijel on za nimi do Plzně. Účastníci se seznámili s metodou, která pomáhá propojit technickou jistotu s přirozeným a svobodným jevištním projevem. Festival tak znovu ukázal, že Na scénu! není jen přehlídkou studentských inscenací, ale inspirativním místem, kde se rodí budoucí hvězdy české muzikálové scény.

MUZIKÁLOVÁ TALKSHOW ANEB MNOHEM TĚSNĚJŠÍ SETKÁNÍ

Po šesti letech a dvou řadách mění oblíbená *Muzikálová matiné* formát i čas konání. V *Muzikálové talkshow (MTS)* vám pod palbou nepředvídatelných otázek herce a moderátora Michala Šterby členové muzikálu na sebe prozradí i ty největší trapasy. Přijďte se podívat, jak vypadá muzikál bez líčidel a flitrů. Podtitul *Mnohem Těsnější Setkání* totiž v praxi znamená, že hvězdám uvidíte z první řady až na krční mandle. První večer se koná 20. října na Nové scéně a těšit se můžete na Stanislavu Topinkovou Fořtovou, Natálii Dvořákovou a Martina Holce.

VÝROČNÍ CENY MAGAZÍNU MUSICAL-OPERA OVLÁDLA REBECCA

Při příležitosti mezinárodního festivalu Dokořán pro hudební divadlo byly 15. června vyhlášeny výsledky 9. ročníku Cen internetového magazínu Musical-opereta. Inscenačním počinem roku 2025 se volbou kritiků stal muzikál *Rebecca* režiséra Lumíra Olšovského. V divácké anketě byla Nejpopulárnější muzikálovou herečkou roku 2025 zvolena Charlotte Režná za roli Já v *Rebecce*, Jozef Hruškoci si odnesl ocenění Nejpopulárnější muzikálový herec roku 2025 za roli Maxima de Wintera ve stejném titulu. *Rebecca* získala také druhé místo v kategorii Nejpopulárnější inscenace roku 2025.

VZPOMÍNKA NA JAKUBA ZICHU

S hlubokým zármutkem jsme s koncem května přijali zprávu o úmrtí sbormistra Jakuba Zichy. Jakub spolupracoval s DJKT od roku 2014 a od 1. listopadu 2019 zde zastával pozici sbormistra operního sboru. Byl respektovaným dirigentem, sbormistrem, pedagogem a výraznou osobností českého hudebního života. Svou profesionalitou, lidskostí a oddaností hudbě zanechal nesmazatelnou stopu nejen v našem divadle, ale i v srdcích kolegů a přátel.

„Můj dobrý přítel a kolega Jakub Zicha na konci května navždy odešel. Znali jsme se od školy, prožili bujará studentská léta, oslavili jeho svatbu, ke které jsem na svatojakubském kúru v Praze dirigoval hudební doprovod, společně strávili několik let ve Vysokoškolském uměleckém souboru UK, provozovali jsme spolu festival Praga Cantat a nakonec se naše cesty opět setkaly v opeře DJKT.

Když jsem Jakuba navštívil naposledy, už jsem ho jen mohl držet za ruku, a přece jsme si v tu chvíli znovu měli tolik co říci...

Smutek je cena za to, když odejde někdo, koho máme rádi. A přece kromě smutku cítím především velikou vděčnost za Jakubovo přátelství, za společné hudební i nehudební zážitky i za jeho práci v plzeňské opeře. A protože oba věříme, že duše člověka je nesmrtelná, chci se závěrem obrátit přímo na Jakuba: „Milý Kubo, drž nám palce v další činnosti a sleduj, zda to děláme dobře. A nezapomeň, každou středu ráno je plánovací porada, jsi kdykoliv vítaný. Za celý soubor opery Tě zdraví Jirka.“

Jiří Petrdlík

ODCHOD MARTINA MATOUŠKA

Během prázdnin nás zasáhla smutná zpráva o úmrtí pravidelného hosta opery a milého kolegy Martina Matouška, který nás navždy opustil 8. července ve věku 53 let. Martin začal hostovat v DJKT už během studií, tehdy zde ztvárnil titulní roli v opeře Dido a Aeneas. V poslední době ho plzeňští diváci mohli vidět například v opeře *Psohlavci* nebo operetách *Giuditta* a *Veselá vdova*. Spolupracoval s řadou českých operních scén a věnoval se rovněž koncertní činnosti i dlouhodobým hudebním projektům. Byl respektovaným interpretem, jehož umělecká poctivost, spolehlivost a kolegiálnost zanechaly výraznou stopu všude, kde působil.

TYLEC.

otevívá divadlo dokořán

Co je TyLEC?

TyLEC je zkrácený název pro nové Lektorsko-edukační centrum Divadla J. K. Tyla, které má systematicky propojovat uměleckou činnost divadla se vzděláváním, publikem a veřejností. Jeho úkolem není pouze tvořit „doprovodný program“ k představením, ale dlouhodobě rozvíjet vztah k divadlu, pomáhat lépe porozumět divadelnímu umění a vytvářet prostor pro aktivní, tvořivý a hlubší divácký zážitek.

Komu jsou tedy chystané aktivity určeny?

Stručně řečeno všem. Od dětí až po seniory, od žáků a studentů po pedagogy, ale také pro rodiče s dětmi i nejširší neorganizovanou veřejnost – zkrátka pro každého diváka. Vždy bude záležet na typu akce – v plánu jsou například inovované dramaturgické a lektorské úvody k představením, různé workshopy, besedy s tvůrci, tematické vycházky po Plzni, exkurze do zákulisí a jiné zážitkové programy. TyLEC bude zároveň koordinovat a rozvíjet aktivity, které už v divadle částečně existují, ale dosud nebyly kvůli omezeným kapacitám realizovány dostatečně systematicky a kontinuálně. Smyslem těchto akcí je, aby diváci nepřicházeli „jen na představení“, ale aby měli možnost se na ně lépe připravit, porozumět jejich tématům, tvůrčímu kontextu i divadelnímu jazyku. U školních skupin pak chceme nabídnout pedagogům nástroje, jak s divadelním zážitkem pracovat a jak pomoci divadla prohlubovat nejruznější dovednosti žáků.

Na jaké programy a akce se v nejbližší době můžeme těšit?

V nejbližší době bychom chtěli veřejnosti, školám i pedagogům nabídnout první konkrétní aktivity, které

nastíní budoucí směr. Vůbec první akcí bude na konci srpna setkání s učiteli na Malé scéně, kde jim stručně představíme naši činnost společně s programovou nabídkou jednotlivých souborů pro školy. V září se ve spolupráci s Asociací divadelních lektorů a Mezinárodním festivalem Divadlo uskuteční workshop určený pedagogům *Jak na reflexi po divadelním představení?* Zároveň chystáme lektorské úvody k rodinným a školním představením, jako jsou *Povídání o pejskovi a kočičce*, *Kouzelné hodinky doktora Kronera* a řada dalších, workshopy k jednotlivým inscenacím, sérii besed k procesu vzniku inscenace muzikálu *Fantom Opery*, rozšíření dramaturgických úvodů pro veřejnost, ale také pokračování Divadelních bran pro žáky základních a středních škol.

Kdo se vlastně na jeho činnosti podílí?

Základní organizační tým tvoří vedoucí centra Pavel Bár, dosavadní dramaturg muzikálu, koordinátorka Hana Zichová (na fotografii) a produkční Nikola Erneker. Samotné lektorské programy či workshopy budou v první fázi zajišťovat především externí zkušení divadelní lektori. TyLEC bude ale pochopitelně spolupracovat s řadou dalších lidí napříč celým divadlem. Podle konkrétního programu se tak do činnosti centra zapojí dramaturgové, režiséři, herci, zpěváci, tanečníci, členové tvůrčích týmů i další zaměstnanci divadla. Právě díky této spolupráci nabídneme veřejnosti pestrý a autentický vhled do divadelní tvorby a zprostředkujeme divadlo nejen jako hotové představení, ale jako společný, živý a tvůrčí proces.

Pavel Bár, Hana Zichová

Filmový festival-mezi-plátnem-a-zemí Finále Plzeň

25/09—30/09/2026

www.festivalfinale.cz

QR code

Hlavní partneři: ARICOMA, ŠKODA JS, GK, STRABAG, Ministerstvo kultury, Filmová Plzeň, PLZEŇSKÝ KRAJ, Fond rozvoje kultury.

Generální mediální partneři: Česká televize, VOGUE, RENGL, Hitrádio FM Plus, TOTALFILM, EURONOVA GROUP, Vodárna Plzeň, šmucler.

Oficiální dopravce: šmucler

170 LET OD ÚMRTÍ JOSEFA KAJETÁNA TYLA

V pondělí 13. července na Mikulášském hřbitově zástupci města, kraje a kulturních institucí uctili památku dramatika, režiséra, herce, překladatele, principála, spisovatele, novináře a autora textu české hymny – Josefa Kajetána Tyla. V červnu 1856 se svou divadelní společností Tyl přijel do Plzně, ale sám už vystupovat nemohl. Náročný život kočovného herce se podepsal na jeho zdraví a 11. července ve věku 48 let podlehl vleklé nemoci. O dva dny později byl za účasti Plzeňanů, divadelníků i vlastenců pohřben na Mikulášském hřbitově. K letošnímu 170. výročí Tylova úmrtí DJKT chystá nejen inscenaci *Strakonického dudáka*, ale také tylovské sympozium *Člověk oddaný divadlu*, které v březnu 2027 přivede do Plzně výrazné osobnosti českého divadla a teatrologie.

Obchodní útvar

Smetanovy sady 16, 301 00 Plzeň

Prodej předplatného

tel.: +420 378 038 444

e-mail: predplatne@djkt.eu

Prodej vstupenek

tel.: +420 378 038 190

e-mail: vstupenky@djkt.eu

Hromadné objednávky, školy

tel.: +420 378 038 185

e-mail: vstupenky@djkt.eu

Divadelní pokladny

(otevřené vždy hodinu před začátkem představení)

Velké divadlo Smetanovy sady 16, 301 00 Plzeň

tel.: +420 378 038 128

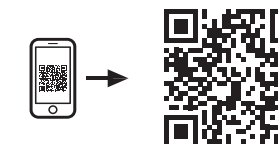
Nová scéna Palackého náměstí 30, 301 00 Plzeň

tel.: +420 378 038 059

Malá scéna Palackého náměstí 30, 301 00 Plzeň

tel.: +420 378 038 439

Program DJKT

Předprodej vstupenek na listopad a prosinec od 15. září 2026

Fandíme Divadlu

9. – 17. 9.
2026
PLZEŇ

inzerce

34.
MEZINÁRODNÍ
FESTIVAL
DIVADLO

Za podpory

Divadelní Plzeň

Vodárna Plzeň

Generální mediální partner

Mediální partner

Pořádá město Plzeň, Divadlo J. K. Tyla a Divadelní obec ve spolupráci s Divadlem Alfa a z. s. Johan.